

**En merckværdig
stoer og
forunderlig Fisk
Som blev fangen/ dog icke
uden stoer Møye ved Genss/ og
havde et Ansigt som et Menniske/
paa Hovedet en Krone med nogle
Kaars/ paa Livet en Kaarde og tvende
Krigs-Faner/ som hosføyede Figur ud-
viser: samme Fisk var 3 Alen høy
og 5 Alen lang.**

**Som af efterfølgende Vise fremd-
eelis er at see:**

Hører til i Christne alle/ etc.

af Tydsken oversat/

**Kand siungis under Melodie af
Lover GUD i fromme Christne/**

Tryckt Aar 1709

1.

Hører til I Christne alle /
Her lidet stille staar /
Som en GUd monne paakalde /
Hen i Forundring gaar;
Og seer / hvad Vunder i Vandet
Forgangen Aar er skeet;
Som siden og paa Landet
Af mange det er seet.

2.

Først vil jeg give tilkiende:
Ved den Stad Genss i Fior
Den tolfte Juli sig hendte /
En Fisk blev fangen stoor:
Mand haver fem gandske Dage
Fornummet den aabenbar:
Med stoer Arbeyd og Umage
Den endelig fanget har.

3.

Tre alen høy / og ey mindre
Den var og fem Alen lang.
En hver maatte sig forundre
Som den ickun skued an:
Thi Hovedet den udviste /
Som paa et Menniske.
Alle maatte skelve og ryste /
Som fik denne Fisk at see.

4.

Dens Fødder / som paa Svaner /
Dens Hovet en Krone bar /
To Kaarder / to Krigs-Faner
Figuren udviset har /
Tre Dødning-Hoveder tillige;
Det nu fornummet er /
Hvad det vilde mene og sige:
Den Fisk Forundring værd.

5.

Mange Folk de komme sammen
Den Fisk at see tillig'.
En Mand er da fremgangen

Af Søen ræt underlig/
Paa Livet og mange Stæder/
Som en Fisk skicket var/
Med skell i Stæden for Klæder:
Et draget Sværd hand bar.

6.

Den Mand lod sig forlyde:
I seer vel dette Sværd.
Det Verden monne betyde
Saa mangel blodig færde.
Mange Fyrster og Herrer
Ryste sig sterk til Feldt.
En hver at stride begierer
Ret som en modig Helt.

7.

Kiærligheg er gaaet under/
Ingen staar den anden bi.
I Svang gaar nu omstunder
List og Forræderie.
Hvor mangel sin egen Broder
Forraader slemmelig?
Dertil Fader ogsaa Moder;
O Vee! du som gjør slig.

8.

Hvor vil det dig nu gange
Her efter en kort Tiid
Ey andet du vil fange /
End svare Krig og Striid!
Det maa du og fast klage /
At hver siu Ven med List
Kuns tragter at bedrage /

Og undertræde vist.

9.

Naar mangel med Svig og Renker
Sin Fordeel søge kand /
Mand ham derfor ey fortænker /
Men holder for en klog Mand.
Men GUD dog hielper sin arme /
Og staaer dem naadig bi.
Hand vil sig snart forbarme
Og dem fra Fienden frie.

10.

Naar alting fuld mon være
Af Oprør / Krig og Tvist /
Da vil snart Freden gjøre
GUDs Søn den HERre Christ.
Naar hand sit Sverd vil drage
Ved Pestilentz og Død /
Og mange Folk borttage
Af mangt et Land og Stæd.

11.

Alt Krigen meere udvides
Og større Fremgang faar.
For Kroner Blodet udgydis /
Som nogle efterstaaer.
Det Kronen og vilde sige
Paa Fisker underlig:
Ja Tyrker / Tarter og slige
Til Krig udryster sig.

12.

Der Manden det saa havde talet /

Tog hand sin Vey igien /
Og dem havde Gud befalet /
Foer strax i Vandet hen;
Og svømmendis gik under /
Som en Fisk sædvaanlig.
Ach! var det ey stoer Vunder?
Hvo haver før hørt sligt?